BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 1 sierpnia 1952 r. Nr 31 Poz. 147 — 150

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 147 — Nr 234 z dnia 25 lipca 1952 r. w sprawie cen pobieranych przez państwowe gospodarstwa rolne przy sprzedaży artykułów rolnych.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 148 — Nr 23 z dnia 26 lipca 1952 r. w sprawie wynagradzania za pracę w niedziele i święta pracowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych pobierających dodatki funkcyjne.

Poz. 149 — z dnia 17 lipca 1952 r. w sprawie planowania robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem gospodarczym na 1953 r.

Poz. 150 — z dnia 17 lipca 1952 r. w sprawie błędnego klasyfikowania pracowników administracyjno-biurowych w planowaniu i sprawozdawczości w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

147.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 234 z dnia 25. VII. 1952 r.

(znak CE6A-20-5)

w sprawie cen pobieranych przez państwowe gospodarstwa rolne przy sprzedaży artykułów rolnych.

Na podstawie § 3 pkt 2 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190, Nr 61, poz. 478 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowe gospodarstwa rolne przy sprzedaży artykułów rolnych pobierają w zasadzie obowiązujące ceny skupu.

§ 2. 1. W odniesieniu do artykułów rolnych objętych obowiązkiem dostaw i w przypadku zróżnicowania cen skupu przy dostawach obowiązkowych, kontraktowanych i ponadobowiązkowych (z wolnego skupu), państwowe gospodarstwa rolne pobierają ceny przewidziane przy dostawach obowiązkowych dokonanych w wyznaczonym terminie.

2. W odniesieniu do artykułów rolnych nie objętych obowiązkiem dostaw i w przypadku zróżnicowania cen skupu przy dostawach kontraktowanych i przy dostawach z wolnego skupu, państwowe gospodarstwa rolne otrzymują cenę przewidzianą przy dostawach z wolnego skupu.

3. Państwowe gospodarstwa rolne nie otrzymują dodatków za terminowość dostaw i innych dodatków nie związanych z jakością towarów, jakie przysługują rolnikom przy dostawach kontraktowanych.

§ 3. W przypadku ustalania na dany artykuł maksymalnych cen skupu, państwowe gospodarstwa rolne pobierają maksymalne ceny skupu.

§ 4. Przy dostawach zbóż państwowe gospodarstwa rolne pobierają ceny skupu określone w § 2 ust. 1 powiększone o marżę skupu.

§ 5. Przy bezpośrednich dostawach do przedsiębiorstw handlu detalicznego i jednostek żywienia zbiorowego państwowe gospodarstwa rolne pobierają cenę detaliczną zmniejszoną w przypadku dostaw loco sklep lub loco punkt żywienia zbiorowego o rabat detaliczny, a w przypadku dostaw loco państwowe gospodarstwo rolne o rabat detaliczny i rabat na koszty transportu.

§ 6. 1. Przy dostawach artykułów rolnych loco punkt skupu, loco wagon stacja załadowania i innych dostawach poza dostawami loco państwowe gospodarstwo rolne, państwowe gospodarstwa rolne za zgodą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego mogą otrzymywać zwrot kosztów transportu i załadowania bądź w formie stawek za tonokilometr ponad pewne minimum odległości, bądź też w formie ryczałtu (złotowego lub procentowego).

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach określonych w §§ 4 i 5.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1952 r. z wyjątkiem § 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **Fr. Blinowski**

148.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 23 z dnia 26. VII. 1952 r.

(znak PN 4B-21-14)

w sprawie wynagradzania za pracę w niedziele i święta pracowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych pobierających dodatki funkcyjne.

W związku z istniejącymi wątpliwościami, jak należy wynagradzać za pracę w niedziele i święta pracowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych pobierających dodatki funkcyjne, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, co następuje:

1. Pracownikom umysłowym, pobierającym dodatki funkcyjne, a wynagradzanym według układu zbiorowego pracy w budownictwie, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za

pracę w niedziele i święta w przypadku zarządzenia pracy na danym placu budowy w tych dniach, bez udzielenia w zamian za te dnie wolnego od pracy dnia w ciągu najbliższego tygodnia.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, otrzymują:

a) kierownik grupy robót,
b) kierownik budowy,
c) zastępca kierownika budowy,
d) st. inżynier budowy,
e) technik budowy,
f) st. majster,
g) majster,
h) kierownik magazynów.

3. Wynagrodzenie oblicza się biorąc 1/200 zasadniczej płacy miesięcznej (bez dodatku funkcyjnego) powiększoną o 100% za godzinę pracy w niedziele lub święta, przy czym wypłaty mogą być dokonywane tylko w ramach zaplanowanego funduszu płac.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

149.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

z dnia 17 lipca 1952 r.

(znak BU3-45-10)

w sprawie planowania robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem gospodarczym na 1953 r.

Departament Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego komunikuje, że przy opracowywaniu planów wykonawstwa robót budowlano-montażowych systemem gospodarczym na 1953 r. należy stosować zasady instrukcji PKPG Nr 27 „O planowaniu systemu gospodarczego w inwestycjach i kapitalnych remontach na rok 1951."

Wobec zmian zaszłych w organizacji systemu gospodarczego od 1951 r. należy wszędzie tam, gdzie tekst instrukcji mówi o OWI (Oddziały Wykonawstwa Inwestycyjnego) rozumieć SOWI (Samodzielne Oddziały Wykonawstwa Inwestycyjnego).

Ilekroć Instrukcja powołuje się na instrukcję PKPG Nr 24 należy pod tym rozumieć instrukcję PKPG Nr 24b „W sprawie sporządzania projektów planów rozdziału robót budowlano-montażowych, wstępnego zlecenia tych robót oraz sporządzania projektów planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych".

Inwestorzy centralni wydadzą lub zaktualizują wydane na podstawie instrukcji Nr 27 wewnętrzne instrukcje uzupełniające, uwzględniające dotychczasowe doświadczenia osiągnięte przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych systemem gospodarczym.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **inż. M. Małachowski**

150.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

z dnia 17 lipca 1952 r.

(znak BU3-341-12)

w sprawie błędnego klasyfikowania pracowników administracyjno-biurowych w planowaniu i sprawozdawczości w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Wobec stwierdzenia szeregu przypadków, że w planowaniu i sprawozdawczości przedsiębiorstw budowlano-montażowych błędnie zalicza się niektóre kategorie pracowników administracyjno-biurowych do pracowników inżynieryjno-technicznych wyjaśnia się, co następuje:

1) Jedyną podstawą klasyfikacji pracowników w planowaniu i sprawozdawczości przedsiębiorstw budowlano-montażowych jako pracowników inżynieryjno-technicznych oraz administracyjno-biurowych są zasady podane w § 101 i 106 instrukcji PKPG Nr 78 w sprawie zasad opracowywania NPG na rok 1952.
   Zasady te utrzymane są dla planowania i sprawozdawczości na rok 1953 w instrukcji PKPG Nr 78a (znajdującej się w druku).
2) W przypadku niezgodności klasyfikacji podanej w instrukcjach branżowych opracowanych na podstawie zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 332 z dnia 22. VIII. 1951 r. w sprawie dostosowania instrukcji PKPG Nr 26 do specyfiki poszczególnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych z zasadami ustalonymi w instrukcji PKPG Nr 78 — należy stosować klasyfikację podaną w instrukcji Nr 78.
3) Zwraca się uwagę, że instrukcja Głównego Urzędu Statystycznego Nr 1 i 1a w sprawie sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geodezyjnych, biur projektów oraz inwestorów prowadzących roboty budowlano-montażowe systemem gospodarczym zawiera klasyfikację zgodną z instrukcją PKPG Nr 78 (78a).
4) Źródłem nieporozumień było najczęściej mylne interpretowanie tabeli zaszeregowań pracowników umysłowych w budownictwie (załącznik Nr 22 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r.), w której zaszeregowania zasadnicze, dodatki funkcyjne oraz współczynniki premii dla niektórych stanowisk pracowników administracyjno-biurowych (naczelnicy wydziałów, st. inspektorzy, kierownicy sekcji, inspektorzy i referenci wydziałów i sekcji planowania, zaopatrzenia i ekonomicznych) są takie same jak dla pracowników inżynieryjno-technicznych.

Powstał stąd mylny pogląd, że istnieje podział siatki płac w budownictwie na „techniczną" i „administracyjną". W konsekwencji mylnie klasyfikowano pracowników według tych „siatek". Błędna klasyfikacja doprowadziła w wielu przedsiębiorstwach do niewłaściwego ustalenia planowanej struktury zatrudnienia i średnich płac oraz błędów w sprawozdawczości.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego prosi wszystkie ministerstwa, którym podlegają przedsiębiorstwa budowlano-montażowe o wydanie poleceń sprawdzenia i ewentualnego poprawienia niewłaściwej klasyfikacji pracowników w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych zarówno w planowaniu jak i w sprawozdawczości.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **inż. M. Małachowski**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa Pl. Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11

PRENUMERATA: Kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.
Od dnia 16 maja 1952 r. zamówienia i wpłaty na prenumeratę pisma przyjmować będą tylko urzędy pocztowe oraz listonosze wiejscy i miejscy. W związku z tym bezpośrednich zamówień i wpłat na prenumeratę do PPK „Ruch" kierować nie należy.

Zamówienie CP1-P/C-321/52 z dnia 31.VII.52 r., podpisano do druku dnia 31.VII.52 r., druk ukończono 2.VIII.1952 r.
Nakład 17.445+55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.
Cena numeru 1 zł 80 gr. Zam. 3077. Druk. „Dom Słowa Polskiego". Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego 3-B-23294